U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, týkající se žaloby proti usnesení žalovaného ze dne 20. 7. 2016, č. j. 29 A 110/2016 – 29, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2016, č. j. 29 A 172/2016 – 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou ze dne 26. 9. 2016 označenou jako *„Správní žaloba proti usnesení ČR-Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 110/2016 - 29 ze dne 20. července 2016“* domáhal zrušení specifikovaného usnesení, jímž Krajský soud v Brně dle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), odmítl žalobcovu dříve podanou žalobu proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 4. 2016, č. j. 30 A 54/2016 - 26, jímž Krajský soud v Brně odmítl rovněž žalobu žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 185/2015 - 25, jímž Krajský soud v Brně odmítl žalobu žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2015, č. j. 16 Nc 490/2014. Domáhal se tak zrušení označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti jinému soudnímu rozhodnutí vydanému v soudním řízení správním.

[2] Krajský soud v Brně nyní napadeným usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s“), neboť správní žaloba proti rozhodnutí vydanému soudem v soudním řízení správním není přípustná. Žalobce totiž nenapadá rozhodnutí správních orgánů, nýbrž rozhodnutí soudů a domáhá se něčeho, co soudní řád správní, ale i právní řád jako celek nepřipouští. Z podání ani nelze dovozovat, že by cílem žalobce bylo skutečné vyřešení jeho „sporu“, jde naopak o součást

jeho snahy o zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů v nekonečně se řetězícím procesu, jevícím objektivní znaky obstrukční hry bez smysluplného významu.

[3] Ve stejném duchu žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení Krajského soudu v Brně další kasační stížností, resp. „námitkou zmatečnosti“, jak svůj úkon nazval. Tento procesní návrh předložil Krajský soud v Brně Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, neboť obsahově se jedná opravný prostředek proti rozhodnutí krajského soudu vydanému v soudním řízení správním, přičemž právní řád nezná jiný opravný prostředek než kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud opakovaně vyhodnotil okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 45/2012 - 11 ze dne 8. 3. 2012, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a výsměšnou formou a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13). V evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni doručení kasační stížnosti celkem 428 spisů, kde žalobce vystupuje v pozici stěžovatele, resp. navrhovatele. Z evidence zdejšího soudu je dále patrné, že množství žalobcem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů.

[5] Nejvyšší správní soud nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel opět veden snahou vést „spor pro spor“. Vznesené námitky *prima facie* nemohou být důvodné – stěžovatel užívá institutu správní žaloby jako náhrady za kasační stížnost, tedy aby napadl u jednoho krajského soudu rozhodnutí jiného krajského soudu, případně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které ani žalobou napadeno být logicky nemůže, přičemž tyto své úkony dále řetězí – a kasační stížnost proti odmítavému usnesení Krajského soudu v Brně je tak zcela zjevně bez naděje na úspěch. Nejvyšší správní soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil k provedení standardních procesních úkonů, tj. nevyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zdejšímu soudu je totiž z úřední činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 7 As 176/2012 či sp. zn. 2 As 245/2015), že shora uvedené výzvy vůči stěžovateli neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak rozehrávají písemný „ping pong“ mezi stěžovatelem a zdejším soudem, který prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel zpravidla požádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne, neboť shledá kasační stížnost zjevně bezúspěšnou. Výsledkem řízení pak obvykle bývá jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku (viz např. usnesení ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 223/2015 - 43, či ze dne 8. 10. 2015, č. j. 3 As 185/2015 - 40, která byla stěžovateli doručena a jejich obsah je mu proto znám).

[6] Nejvyšší správní soud nepochyboval, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se opakoval i v posuzované věci. Jako v jiných obdobných věcech (srov. např. usnesení č. j. 6 As 262/2015 - 7 ze dne 30. listopadu 2015, usnesení č. j. 6 As 44/2016 – 22 ze dne 16. března 2016) proto i tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud *a limine* odmítá pro vady podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s., s odkazem na odůvodnění, jehož se stěžovateli bezpočtukrát již dostalo, např. právě v posledně citovaných usneseních. Krom toho má 6. senát pochybnost, zda takto koncipovanou kasační stížnost vůbec lze obsahově za vážně míněnou kasační stížnosti považovat a zda by správně podání stěžovatele nemělo být zapsáno do rejstříku Na a vyřízeno neformálně přípisem, příp. vzhledem k jejich sériovosti a stereotypnosti založeno bez odpovědi.

[7] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. prosince 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu